

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15Csp/169/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118209794
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Sedláková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118209794.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Michaelou Sedlákovou v spore žalobcov: X/ Y. Č., E.. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, X/ L. Č., E.. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, obaja právne zastúpení JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpeného Černejová & Hrbek, advokátska kancelária so sídlom Kýčerského 7, Bratislava, o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutie úveru HypoPôžička č. Q. XXXXX-XX z 23.11.2009, v Základných podmienkach v znení: „Čiastka B úveru vo výške 156,98 eura / 4.729,18 Sk bude prevedená na účet Consumer Finance Holding, a.s., (ďalej „CFH“), číslo: XXX XXX XXXX/XXXX, účel: úhrada výdavkov - nákladov CFH súvisiacich s poskytnutím úveru vynaložených na tento účel CFH“, j e n e p r i j a t e ľ n o u zmluvnou podmienkou.

II. Žalobcovia m a j ú nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou doručenu súdu dňa 31.08.2018 domáhali voči žalovanému určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluve o poskytnutí úveru HypoPôžička č. Q. XXXXX-XX z 23.11.2009, v Základných podmienkach v znení: „Čiastka B úveru vo výške 156,98 eura / 4.729,18 Sk bude prevedená na účet Consumer Finance Holding, a.s., (ďalej „CFH“), číslo: XXX XXX XXXX/XXXX, účel: úhrada výdavkov - nákladov CFH súvisiacich s poskytnutím úveru vynaložených na tento účel CFH“. Svoju žalobu odôvodnili tým, že dňa 23.11.2009 uzatvorili strany sporu zmluvu o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. U XXXXX-XX, predmetom ktorej malo byť poskytnutie úveru v celkovej výške 25.156,98 eura. Z tejto sumy si žalovaná započítala 156,98 eura (čiastka B Úveru) na úhradu nákladov spoločnosti CFH súvisiacich s poskytnutím úveru, suma 227,52 eura predstavovala istinu úveru, ktorá im bola vyplatená (časť A Úveru) a suma 24.772,48 eura bola prevedená na splatenie ich úverov od žalovaného (časť C Úveru). Predmetná zmluva o poskytnutí úveru obsahuje podľa ich názoru neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to v Čiastke B úveru, podľa ktorej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., zaplatili 156,98 eura. Za tento poplatok nedostali žiadne protiplnenie a nie je možné zistiť ani to, prečo je tento poplatok vo výške 156,98 eura. Navyše doposiaľ nie je jasné, prečo tento poplatok platili spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., aj napriek skutočnosti, že úver im bol poskytnutý Všeobecnou úverovou bankou, a.s. Podľa ich názoru predmetný poplatok je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

2. Žalovaný s predmetnou žalobou nesúhlasil. Poukázal na to, že účel čiastky B úveru je úhrada nákladov/výdavkov správcu úverových produktov žalovaného, ktorým bola v danom čase spoločnosť

Consumer Finance Holding, a.s. (IČO: 35 923 130). Svojou výškou predstavuje čiastka B úveru v oboch prípadoch malé percento výšky zvyšnej čerpanej istiny úver (čiastka B úveru predstavuje len niečo málo cez pol percenta súčtu časti A a časti C úveru) a je nepopierateľné, že táto zmluvná podmienka sa týka ceny úveru (t.j. hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny) vyjednejanej v predzmluvnej fáze ich spoločnosťou. Tento údaj je v zmluve vyjadrený určito, viditeľne, jasne a zrozumiteľne a žalobcovia boli s ním i jeho účelom ešte pred podpisom zmluvy oboznámení - z daného dôvodu je táto zmluvná podmienka vylúčená aj zo súdneho prieskumu neprijateľnosti zmluvných podmienok (a teda nemôže ísť ani o neprijateľnú podmienku), ide totiž o súčasť ceny za poskytnutie peňažných prostriedkov. Tvrdenia žalobcov, že za danú sumu nedostali protiplnenie, poprel. Poukázal na to, že im bol poskytnutý úver ako povinnosť na strane žalovaného, ktorej korešpondovali povinnosti na ich strane, a medzi ktoré sa radila i úhrada danej sumy. Konkretizácia účelu (úhrada nákladov/výdavkov správcu úverových produktov spoločnosti) potom slúži na bližšiu informáciu klienta žalovaného, čo daný náklad predstavuje a pokrýva. Namietal, že žaloba výlučne na určenie neplatnosti zmluvnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom spore totiž neprichádza do úvahy - berúc do úvahy, že žalobcovia nežiadajú žiadne plnenie, tak časť konania o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky je práve takým (preventívnym/abstraktným) konaním výlučne na určenie neprijateľnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom spore. Súdu bola síce zachovaná možnosť aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľná, avšak len v súvislosti so spotrebiteľským sporom (§ 298 ods. 1 Civilného sporového poriadku) - nakoľko žalobcovia nežiadajú žiadne plnenie, je zjavné, že žiadny súvisiaci spotrebiteľský spor neostal. Vzniesol námietku premlčania pre prípad uplatnenia nejakého údajného peňažného nároku žalobcov. Navrhol žalobu zamietnuť.

3. Na nariadenom pojednávaní vykonal súd dokazovanie listinnými dôkazmi, a to zmluvou o poskytnutí úveru hypoPôžička zo dňa 23.11.2009, rozhodnutím Vrchného krajského súdu v Karlsruhe, vyjadreniami strán sporu, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

4. Žalobcovia uzatvorili so žalovaným zmluvu o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. Q. XXXXX-XX z 23.11.2009, predmetom ktorej malo byť poskytnutie úveru v celkovej výške 25.156,98 eura. Podľa zmluvy bola čiastka úveru vo výške 227,52 eura prevedená na osobný účet klienta (čiastka A Úveru), čiastka úveru vo výške 156,98 eura bola prevedená na účet Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej aj „CFH“) na úhradu výdavkov - nákladov CFH súvisiacich s poskytnutím úveru vynaložených na tento účel CFH (čiastka B Úveru), čiastka C úveru v celkovej výške 24.772,48 eura bola určená na úhradu pohľadávok banky voči klientovi zo zmluvy č. 5384 vo výške 6.040,73 eura, zmluvy č. 10832 vo výške 6.745,19 eura a zmluvy č. 16898 vo výške 11.986,56 eura.

5. Vyššie uvedený úver bol vyplatený ďalším úverom poskytnutým zo strany žalovaného na základe zmluvy o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. U 599884-12 z 07.02.2012.

6. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

7. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

8. Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

9. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

10. Podľa § 298 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

11. Podľa § 298 ods. 2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

12. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

13. Podľa § 3 ods. 5 veta prvá zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

14. Súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský vzťah. Nie je sporné, že žalovaný ako právnická osoba poskytla v rámci svojho podnikania úver žalobcom ako fyzickým osobám, ktorí nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z formy a obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalovaný už pripravený a dopisoval do nich iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobcov, ktorí obsah zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohli ovplyvniť, ani neovplyvnili. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné.

15. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobcovia dňa 23.11.2009 uzatvorili so žalovaným zmluvu o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. Q. XXXXX-XX z 23.11.2009, predmetom ktorej malo byť poskytnutie úveru v celkovej výške 25.156,98 eura. Nebolo sporným, že časť tohto úveru vo výške 156,98 eura bola prevedená na účet Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej aj „CFH“) na úhradu výdavkov - nákladov CFH súvisiacich s poskytnutím úveru vynaložených na tento účel CFH (čiastka B Úveru).

16. Vo vzťahu k určeniu neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky sa súd v prvom rade zaoberal námietkou žalovaného o nemožnosti určenia neplatnosti zmluvnej podmienky v individuálnom spore. V súvislosti s tým súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 20Co/295/2014 zo dňa 21.04.2016, v zmysle ktorého spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky (posudzuje sa, či zmluvná podmienka je z objektívneho hľadiska spôsobilá negatívne zasiahnuť do práv spotrebiteľa), ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú, t.j. či tak činí pred vstupom do zmluvného vzťahu s dodávateľom, počas jeho trvania, alebo až následne. Danosť právneho záujmu na zabezpečení právnej istoty, ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami nie je časovo limitovaná. Žalobca v postavení spotrebiteľa má zákonné

právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vyplývajúce z § 3 ods. 3 <aspi://module='ASPI'&link='250/2007 Z.z.%25233'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ods. 5 <aspi://module='ASPI'&link='250/2007 Z.z.%25233'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona č. 250/2007 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='250/2007 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, z čoho taktiež naliehavý právny záujem na požadovanom určení vyplýva. Tento výklad je v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany.

17. Rovnako aj v rozsudku sp. zn. 19Co 199/2017 zo dňa 05.06.2018 Krajský súd v Prešove prijal záver, že spotrebiteľ má právo domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky aj bez kumulatívneho uplatnenia nároku na plnenie z dôvodu neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky. Uvedené právo predpokladá ustanovenie § 3 ods. 3 zákona č.250/2007 Zz. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách a tejto ochrany sa môže domáhať na súde (§ 3 ods.5). Aj gramatický výklad ustanovenia § 53a OZ predpokladá takéto určenie dokonca „v prvej línii“ a ďalšie spôsoby ochrany „na plnenie“ sú evidentne alternatívami (arg. slovo „alebo“).

18. Súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalovaného o neprípustnosti takéhoto určovacieho žalobného návrhu, keďže došlo k pripusteniu tzv. abstraktnej kontroly. Zavedenie osobitného konania podľa § 301 CSP neznamená, že spotrebiteľ sa nemôže domáhať neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti CSP zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasl. CSP len s účinkami inter partes (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. januára 2017, sp. zn. 6 Ndc 20/2016). Aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí zo dňa 26.10.2017, sp. zn. 18Co/120/2017 pripustil, že spotrebiteľ sa má možnosť domáhať určenia neprijateľnej podmienky. Súd taktiež poukazuje na § 298 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná, a teda neplatná.

19. Súd následne skúmal, či napadnutá zmluvná podmienka uvedená v základných podmienkach predmetnej zmluvy o poskytnutí úveru je neprijateľná. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá, alebo je v rozpore s ratio legis zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktorému po materiálnej stránke dodané nie je a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa.

20. Poplatok, ktorého určenia neprijateľnosti sa žalobcovia domáhajú, má vychádzajúc z obsahu zmluvy odrážať úhradu výdavkov a nákladov vynaložených spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.. Z uvedeného však vôbec nie je zrejmé, z akého dôvodu mali takéto náklady vzniknúť a to navyiac ani nie veriteľovi, ale tretej osobe, ktorá nie je zmluvnou stranou predmetných zmlúv o úvere. Podľa názoru súdu zmluvná podmienka určujúca výšku „nákladov“ nie je jasná a zrozumiteľná z formálneho a gramatického hľadiska a zároveň neumožňuje spotrebiteľovi posúdiť hospodárske dôsledky, ktoré pre neho z danej zmluvnej podmienky vyplývajú. Takto formulovaná zmluvná podmienka nemá podľa názoru súdu rozumný ekonomický základ, ktorý by opodstatňoval jeho znášanie žalobcami ako spotrebiteľmi. Každý poplatok, ktorý by mal spotrebiteľ platiť, by mal totiž korešpondovať nejakému predmetu plnenia a je nevyhnutné, aby sa týmto poplatkom platilo skutočné plnenie poskytnuté spotrebiteľovi a v jeho záujme. Spoplatňovanie akýchkoľvek neurčitých úkonov a služieb dodávateľom, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované vo vlastnom záujme dodávateľa, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a teda ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

21. Nemožno prisvedčiť názoru žalovaného, že sa jedná o prípad vylúčenia súdnej kontroly v zmysle § 53 ods. 1 vety druhej OZ, keďže takýto „poplatok“ nepredstavuje hlavný predmet plnenia úverovej zmluvy (hlavný predmet je poskytnutie úveru za úrok, ako to vyplýva z § 497 Obchodného zákonníka), navyše nie je vyjadrený určito a transparentne a rozhodne nebol individuálne dojednaný (jeho výšku stanovil žalovaný bez možnosti ovplyvnenia žalobcov).

22. V tomto smere súd na podporu svojich argumentov navyše poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Karlsruhe sp. zn. AZ17U 192/2010 zo dňa 3.5.2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné: „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene... Preverenie úverovej spoľahlivosti (bonity) a výšky úrokovej miery, ktorými banka odôvodňovala vyrubenie poplatku za spracovanie pri poskytovaní úveru Vrchný krajinský súd odmietol a uzavrel, že uvedené činnosti vykonáva banka vo vlastnom ekonomickom záujme minimalizovať nevyhnutnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie o poskytnutí úveru poskytne zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie“. Aj keď súd v tejto veci neprihliada na uvedené rozhodnutie ako na precedens záväzný v tejto veci, stotožňuje sa s touto argumentačnou líniou a s uvedenými dôvodmi. Tak vnútroštátne súdy Nemeckej spolkovej republiky, ako aj Slovenskej republiky, sú povinné (ako súdy členských štátov EÚ) aplikovať právo EÚ vrátane práva na ochranu spotrebiteľa. V tomto smere súd poukazuje na to, že uvedený záver si osvojil aj Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 18Co 109/2011.

23. Súd preto žalobou napadnutú zmluvnú podmienku uvedenú v Zmluve o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. Q. XXXXX-XX z 23.11.2009, v Základných podmienkach v znení: „Čiastka B úveru vo výške 156,98 eura / 4.729,18 Sk bude prevedená na účet Consumer Finance Holding, a.s., (ďalej „CFH“), číslo: XXX XXX XXXX/XXXX, účel: úhrada výdavkov - nákladov CFH súvisiacich s poskytnutím úveru vynaložených na tento účel CFH“, vyhlásil za neprijateľnú.

24. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

25. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Žalobcovia boli v konaní úspešní v celom rozsahu, a preto im súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.